

w Radomiu dnia 8 (20) Grudnia 1856 r.

RZĄD GUBERNIALNY RADOMSKI

Nr. 70850.

Wydział i Sekcja Policyjne.

(1700)

Nadesłany przy reskrypcie Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 18³⁰/₃₀ Października r. b. Nr 18332³⁵⁵⁴⁹, Najmilosciwiej udzielony przez Najjaśniejszego PANA w dniu 26 Sierpnia (7 Września) r. b. Manifest dla Królestwa Polskiego; Rząd Gubernialny zamieszcza poniżej dla wiadomości wszystkich Władz Administracyjno-Policyjnych w Gubernii, jak niemniej i ogółu mieszkańców; z tem, że bliższe rozwinięcie tego Manifestu, szczegółowemi dyspozycjami do wszystkich Naczelników Powiatowych i Magistratu miasta Radomia, oddzielnie wydanemi, zarządzone zostało.

w Radomiu dnia 1¹³/₁₃ Grudnia 1856 roku.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z BOŻEJ ŁASKI

MY ALEXANDER II-gi

Cesarz i Samowładca Wszech Rossyj, Król Polski.

etc. etc. etc.

Objawiamy wszystkim NASZYM wiernym poddanym Królestwa Polskiego:

W uroczysty dzień, kiedy wezwawszy błogosławieństwa Najwyższego, włożyliśmy na głowę NASZĄ Koronę NASZYCH Przodków, najpierw myśl NASZĄ, tak jak i zawsze, zajęła pomyślność narodów, które NAM Opatrzność powierzyła. Powtarzając przy świętym obrzędzie Koronacyi NASZEJ, ślub przez NAS uczyniony przy samym wstąpieniu NASZEM na Tron Pradziadów NASZYCH, iż stałym i jednym celem trudów i usiłowań NASZYCH będzie utwierdzenie i wzrost tej pomyślności, teraz i na przyszłość; niemogliśmy zarazem nie zwrócić się ku wspomnieniom wypadków lat świeżo upłynionych, w ciągu których wierni NASI poddani Królestwa Polskiego, odznaczyli się narówno z innymi wiernymi poddanymi NASZYM, przychylnością do Tronu i Ojczyzny. Nie jako nagrodę przeto, lecz jako pamiątkę, udzielamy każdej rodzinie Szlacheckiej Królestwa Polskiego, w osobie jej głowy, tenże sam medal, jakim obecnie obdarzamy Szlachtę Cesarstwa. Medal ten noszonym będzie w dziurce, na wstążce Orderu św. Włodzimierza, a po śmierci uzyskujących takowy, winien być zachowany w rodzinie, przechodząc na najstarszego z jej członków.

Takż sam medal udzielamy wszystkim tym, którzy zostawali w czasie ostatniej wojny w rzeczywistej służbie cywilnej Królestwa Polskiego w stopniach oficerskich.

Pragnąc zarazem rozciągnąć na poddanych NASZYCH Królestwa Polskiego i inne łaski, podobne tym jakimi udarowaliśmy Cesarstwo, w Manifestie w dniu dzisiejszym wydanym,

Postanawiamy:

Artykuł I. Pobór rekrutów, tak w ciągu roku bieżącego jak przez trzy po nim na-

stepujące lata, nie będzie mieć miejsca, jeżeli Bóg pobłogosławi Nas utrzymaniem niezachwianego pokoju i nie zajdą żadne nadzwyczajne okoliczności, niezbędnego poboru wymagające,

Artyk: II. Umorzony być mają należności Skarbowe:

a. *Zalegające z czasu po koniec 1850 roku.*

jako:

- 1) Podatek ofiary dawniej i podwyższonej z dóbr Duchownych, ziemiańskich oraz z dóbr Donataryuszów dawnych i teraźniejszych.
  - 2) Subsidiium Charitativum.
  - 3) Kanon z dóbr na własność prywatną przeszłych.
  - 4) Kontyngens liwerunkowy dawny i podwyższony od dworów i probostw.
  - 5) Podatek podymnego.
  - 6) Czopowe i młynowe dawne, oraz kanon z młynów.
  - 7) Oplata szarwarkowa dawna dodatkowa i podwyższona.
  - 8) Oplata na drogi i splawy pobierane od przedmiotów granice Królestwa przebywających.
  - 9) Oplata od wyrobu cukru z buraków.
  - 10) Zaległości z czasu zawiadywania pocztami przez Władze Królestwa.
  - 11) Zwrot wartości rozdanego zboża mieszkańcom kłeskami dotkniętym.
- b. *Zalegające z czasu po koniec 1852 roku.*
- 12) Raty dzierżawne podatku konsumcyjnego.
  - 13) Oplata od wyrobu wódki w gorzelniach.
- c. *Zalegające z czasu po koniec 1854 roku.*
- 14) Podatek osobisty od służących dworskich.
  - 15) Należności stemplowe.
  - 16) Wszelkie dziesięciny Skarbowi oddawane.
  - 17) Czysze z domów i placów Rządowych po miastach.
  - 18) Dziesięciny i czysze wieczne.
  - 19) Oplata mostowa.
  - 20) Kopiejki dodatkowe.
  - 21) Oplaty od uczniów.
  - 22) Defekta przez Urzędników w funduszach Rządowych zrządzone, łącząc w to i defekta, jakie okazałyby się mogły z niewyrachowania się Urzędników górniczych głównie z czasu dawniejszego, przed rokiem 1843, zarządu Górnictwem Rządowym.
  - 23) Koszta processowe i alimentacyjne.
  - 24) Za nadbór drzewa, światła i słomy przez Wojskowych.
  - 25) Procent od należności w poborze zawieszonych.
  - 26) Zaliczenia udzielone z funduszków Skarbu, lub na ich rachunek mieszkańcom kłeskami dotkniętym.
  - 27) Należności za płody ziemne i różne użytki w lasach Rządowych, z wyłączeniem należności za sprzedaż drzewa.
  - 28) Oplata za Dziennik Praw.
  - 29) Oplata za Dziennik Gubernialny.

30) Należności za ogłoszenia w Gazecie Rządowej.

31) Kary Administracyjne, stemplowe, egzekucyjne i za uchybienia na przeciw przepisom probierskim, wymierzone na dzierżawców dóbr Rządowych za niedopełnienie warunków kontraktowych; od czego wyłączają się należności za brakujące budowle i materiały budowlane, za niezostawione na gruncie inwentarze żywe i martwe, oraz zasiewy: wyłączają się również należności wszelkie nie dla Skarbu, lecz dla osób trzecich lub dla funduszków nie Skarbowych, od tych dzierżawców przypadające.

d. *Zalegające z czasu po koniec 1855 roku.*

- 32) Te z pomiędzy należności konsumcyjnych i koszernych, które decyzją Naszej Rady Administracyjnej z dnia 9/20 Czerwieca r. b. Nr. 12325 w poborze zawieszono zostały.
- 33) Oplata od rzezi bydła po wsiach, jako też kary za bezkonsensową rzeź we wsiach, wymierzone.
- 34) Szynkowe od żydów.
- 35) Oplata od patentów propinacyjnych.
- 36) Zaliczenia poczynione z funduszków Skarbowych Urzędnikom na rachunek plac, z wyłączeniem tych ze zwrotu których, ma się zbierać fundusz na dalsze zaliczenia.

Art. III. Dozwolone poprzedzającym artykułem umorzenie, o tyle tylko wykonanem być ma, o ile uznaniami lub jeszcze uznać się mającemi z tego samego co i zaległości czasu pochodzącemi, wzajemnemi kontrybuentów i dłużników do Skarbu pretensjami, oraz funduszami gdziekolwiek w depozycie, w dacie niniejszego Manifestu będącemi, lub dowodami likwidacyjnymi, assekuracjami skarbowemi tudzież dowodami za dostawę produktów dla Wojsk Naszych w roku 1831 dopełnioną wydaniami, albo kaucjami w gotowiznie lub papierach publicznych przez samychże dłużników złożonemi; nie będą mogły być pokryte.

Art. IV. Nadto, zaniechane i umorzony być mają wszelkie processa wytoczone o kontrabandę i defraudację dochodów, lub przestąpienie przepisów Skarbowych popełnione po koniec roku 1854, o ile zarzut tego rodzaju nie sięga się do Urzędników lub Oficjalistów w służbie Rządowej zostających; mieć chcące zarazem, ażeby wszyscy za wykroczenia tego rodzaju po koniec tegoż roku popełnione osadzeni w areszcie zamiast kar pieniężnych; na wolność byli wypuszczeni, tudzież ażeby w processach powyższych, po datę niniejszego Manifestu ostatecznie jeszcze niezawyrokowanych, wydane były właścicielom kaucje i depozyta, po strąceniu wszakże z nich wydatków już poczynionych, zaś w ostatecznie już zawyrokowanych i w egzekucyi jeszcze będących, tylko poszukiwanie zasądzonej należności zaniechane było, a z funduszami już zabranemi i z depozytami pieniężnemi, aby postąpionem było według przepisów.

Również mają być zaniechane i umorzony processa o popełnione po koniec roku 1852 defraudacje w lasach Rządowych, jako też należności i kary w tychże processach zasądzone, o ile do daty niniejszego Manifestu, żaden na ich zaspokojenie fundusz w gotowiznie złożony nie został, lub odrobienie ich pracą osobistą nie nastąpiło; wyłączają się wszakże od tego dobrodziejstwa, sprawy dotyczące odpowiedzialności Urzędników i Oficjalistów leśnych.

Art. V. Dozwolone Ukazem NASZYM z dnia 17/20 Kwietnia 1855 r. dłużnikom Skarbu Królestwa spłacanie zaległości pochodzących z czasu po koniec 1852 r. Dowodami likwidacyjnymi i Assekuracyami Skarbowymi wystawionemi na pretensye do Rządu z lat dawnych, rozciągamy po koniec 1854 r., względem wszystkich tych zaległości, które Artykułem II. niniejszego Manifestu nie są do umorzenia wskazane, z wyłączeniem wskazać:

a) Pożyczki i zaliczeń ze Skarbu (innych prócz umorzonych w Artykule II-sim niniejszego Manifestu).

b) Należności Banku Polskiego i Dyrekcyi Ubezpieczeń przez Kassy Skarbowe pobieranych.

c) Należności funduszu fabrycznego żelaznego.

d) Legatów prywatnych.

e) Składki transportowej.

f) Kosztów pomiaru, oddania i urzędzenia dóbr od właścicieli majortatów do zwrotu przypadających.

g) Składki na budowle kościelne, za tychże właścicieli zasiąpionej.

h) Wkupnego od dzierżawców wieczystych.

i) Pożyczki i zaliczeń z Kass Komunalnych włościańskich, udzielonych.

k) Należności z długoletnich dzierżaw dóbr po Duchowieństwie Suprimowanem, zastrzeżonych w kontraktach dzierżawnych na koszta urzędzenia włościan i przeniesienie budowli ich po urzędzeniu.

l) Należności z dóbr Rządowych darowanych, skonfiskowanych i zasekwestrowanych, niestanowiących bezwarunkowej własności Skarbu, lecz zarezerwowanych dla osób trzecich lub mogących im przypaść do zwrotu.

l) Należności przypadających za drzewo sprzedane z lasów Rządowych i innych pod zarządem Skarbowym będących.

m) Należności od dzierżawców dóbr od Rządu trzymany, za uciemżenie włościan i całej wartości wyrządzonej uciemżonemu krzywdy, w kontraktach dzierżawnych zastrzeżonej.

n) Tego wszystkiego co po datę niniejszego Manifestu w gotowiznie na rachunek zaległości do Kass Skarbowych, lub pod opieką Rządu będących, znajduje się wniesionem lub co wzajemnymi kontrybuentów i dłużników do Skarbu pretensyami, z tego samego czasu pochodzącymi, już uznanymi lub uznać się jeszcze mającymi, będzie mogło być pokrytym.

Art. VI. Tym, którzy za przestępstwa polityczne ulegli karze i dotąd nie uzyskali ulaskawienia a okazują skrucę i niernagannem od chwili zapadłego na nich wyroku, postępowaniem, zasługują na łaskę; udzielamy, stosownie do osobnych ku temu postanowionych przepisów, jednym, ulgi większe lub mniejsze na miejscu gdzie są zesłani, drugim uwolnienie od tego zesłania, z dozwoleńm mieszkania w jednej ze wskazanych im Gubernij Wielko-Rossyjskich, a niektórym i z dozwoleńm przemieszkwać gdzie sobie żyć będą, tak w Cesarstwie jak w Królestwie Polskiem, wyjąwszy Petersburga i Moskwy.

Tym z pomiędzy nich, którzy ulegli wyrokom tak Sądu Sejmowego w roku 1827 zwołanego, jak i Sądu Najwyższego Karnego w roku 1831 w Warszawie ustanowionego,

lub skarani zostali przez wojenne, a wtedy posiadali szlachectwo dziedziczne, udzielamy wraz z ich dziećmi, po zapadłym na nich wyroku spłodzonemi, wszelkie prawa dziedzicznego szlachectwa, wyjąwszy tylko prawa do posiadanych przedtem majątków.

Osobom nie należącym do stanu szlacheckiego, udzielamy także w podobnym sposobie wraz z ich prawami dziećmi po ich osądzeniu spłodzonemi, te prawa ich stanu, jakich przed ich osądzeniem używali.

Tym, którzy mieli uczestnictwo w przestępstwach politycznych i zostają z tego powodu pod szczególnym dozorem policyi, Udzielamy od takowego dozoru uwolnienie.

Art. VII. Termin do powrotu naznaczony w art. 7 Manifestu NASZEGO z dnia 17/20 Kwietnia r. z. dla ukrywających się przed spisem wojskowym, i dla tych którzy się wydali za pasportem, dla zarobku lub w innym celu; przedłuża się jeszcze o rok jeden, licząc od dnia Koronacyi, z uwolnieniem ich od kar za przetrzymanie pasportu.

Łaskę tę rozciągamy i do tych, którzy już po pierwszym Manifeste NASZYM, miejsce zamieszkania swego nieprawnie opuścili.

Art. VIII. Skazanym za przestępstwa lub wykroczenia po dzień Koronacyi NASZEJ spełnione: na oddanie do robót w rotach aresztańskich, na zamknięcie w domu roboczym, na osadzenie w twierdzy, na zamknięcie w domu poprawy, na osadzenie w wieży, na areszt krótki, kary powyższą o jedną trzecią zmniejszamy.

Skazanych na chłostę lub na kary pieniężne, Uwalniamy; a sprawy stanowe jeszcze niezalatwione i wszelkie dochodzenie w przedmiocie przestępstw lub wykroczeń po dzień wspomniony spełnionych, a kary te za sobą pociągających, Umarzamy.

Art. IX. Uwolnić także zupełnie od odpowiedzialności i kar szczególnych w art. 68 Kodeksu Karnego wymienionych, Urzędników i officialistów za wykroczenia w służbie Rządowej po dzień Koronacyi spełnione na też kary skazanych, lub skazaniu ulegających; z wyłączeniem wszakże od tego dobrodziejstwa tych, którzy ulegają karze wykluczenia ze służby.

Art. X. Tym, którzy podług prawa nie ulegają karom cielesnym, a osadzeni są na zesłanie na mieszkanie w gubernijach Syberyjskich, Dozwalamy, jeżeli się nienagannie sprawują, po przebyciu lat pięciu w oznaczonych im miejscach, prosić władzę miejscową o przeniesienie ich w odległe Gubernije Europejskie Cesarstwa, gdzie zostawać będą także lat pięć pod szczególnym dozorem policyi. Osadzeni zaś na zesłanie do dalszych wschodnich nie Syberyjskich Gubernij, mają być, jeśli tego zarządzają, odesłani na mieszkanie do miast powiatowych Gubernii Orenburskiej, pozostawiając im wolność prośzenia, po upływie lat pięciu, jeśli się nienagannie sprawować będą, o pozwolenie powrócenia do Królestwa Polskiego.

Art. XI. Skazanym lub ulegającym skazaniu przez Sądy Królestwa, za przestępstwa lub wykroczenia po dzień Koronacyi spełnione, na karę główną pozbawienia wszelkich praw i roboty ciężkie, skrócić czas trwania tychże robót do lat dwudziestu tym, którzy na czas nieograniczony, a do połowy tym, którzy na czas ograniczony skazani zostali i uwolnić ich od chłosty i piętnowania.

Art. XII. Skazanych lub ulegających skazaniu na karę główną pozbawienia wszelkich praw i osiedlenia w Syberii uwolnić od chłosty.

Art. XIII. Prawo pszukiwania osobom prywatnym wynagrodzenia szkód przestępstwem zrzędzonych, nie umarza się w żadnym przypadku przez udzielenie ulaskawienia.

Art. XIV. Obwinieni, będący pod śledztwem lub Sądem i mający być na mocy niniejszego Manifestu od kary zupełnie uwolnionymi, którzyby żądali dla uniewinnienia się, wyprowadzenia zupełnego śledztwa i wydania co do nich ostatecznego wyroku, mogą w tej mierze żądanie swoje wnieść do Sądu, najdalej w ciągu miesiąca jednego od dnia ogłoszenia na w Sądzie dobrodziejstwa z niniejszego Manifestu, lecz w razie bezskutecznego przejścia drogi Sądowej, utracą ulaskawienie z tegoż Manifestu im służące.

Dan w Moskwie, dnia dwudziestego szóstego Sierpnia (siódmego Września) roku Pańskiego tysięcznego osmsetnego pięćdziesiątego szóstego, a Panowania Naszego drugiego.

(podpisano) „АЛЕКСАНДРЪ”.

przez Cesarza i Króla Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Oryginałem Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) J. Tymowski.

Zgodno z Oryg. Sekret. Stanu, w z. Podsekretarz Stanu, Rzecz. Rad. Stanu, (pod.) A. Petrow.

Za Zgodność za Dyrektora Kan. Komisji Rz. P. i Skarbu Rad. Honorowy, (pod.) Żylicz.

Za Zgodność Naczelnik Kancellaryi R. G. R. Leśkiewicz.

Nr. 72865. Wydział i Sekcja Administracyjne. (1681)

Do WW. Wójtów Gmin i Burmistrzów Miast.

Dyrekcya Ubezpieczeń dostrzegłszy: że Burmistrzowie niektórych miast, mianowicie pomniejszych, przez ubogich mieszkańców osiadłych, nabywają wynagrodzenia przyznawane za pogorzele zabudowań tychże mieszkańców, z pokrzywdzeniem ich w zaspokojeniu ustąpionej należytości; — weszła do Komisji Rządowej z przełożeniem o zabronienie rzeczonym Urzędnikom nabywania też pośrednio lub pośrednio przez osoby trzecie, wynagrodzeń przypadających za pogorzele zabudowań, należących do podległych jurysdykcji ich mieszkańców.

W rozpoznaniu wniosku takowego, Komisya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych znalazła: Instytucya zabezpieczenia zabudowań tak w miastach jak i wsiach Królestwa, od strat z pożaru wynikających, jak to art: 1 obowiązującej w tej mierze ustawy, postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 5/17 Kwietnia 1844 r. zatwierdzonej, objaśnia; ma na celu zapewnić każdemu ubezpieczonemu, możność odbudowania zniszczonej przez pożar nieruchomości.

Głok zaś przykładania się w ten sposób do podniesienia dobrego bytu i zamożności mieszkańców, a przynajmniej usuwania okoliczności, szkodliwie na też zamożność wpływających; Dyrekcya Ubezpieczeń ze względu na ogólne widoki administracji krajowej, starać się o to powinna, aby pogorzelec, jak najrychlejszgorzała nieruchomość odbudował i tym sposobem usuwając ślady zrujnowanego przez ogień opustoszenia, siebie na upadek, Skarb zaś na uszczerbek dochodów i podatków, nie narażał.

Z tej to podwójnej pobudki, jak również dla zapobieżenia zmniejszeniu się już osiągniętej cyfry assekuracji zabudowań w Królestwie i pobieranej od niej ilości składki, — art: 72 i 93 powołanej ustawy, położyły za warunek, że pod utratą własności wynagrodzenia, budowla zgorzała lub uszkodzona przez ogień, w ciągu lat 6ciu od daty przyznania bonifikacji; odbudowaną lub odrestaurowaną być powinna; w odpowiedniej poprzednio posiadanej wartości.

Zastrzeżenie to, dla powyższych przytoczonych celów i widoków administracyjnych, w ustawie o zabezpieczeniu nieruchomości wprowadzone, bynajmniej nie może być uważane jako ścieśnienie prawa własności przez art: 544 kodexu cywilnego określonego, według

którego, własność, jest to prawo używania i rozrządzenia w sposobie najrozciąglejszym, rzeczami do własności należącemi; lecz zmierza jedynie do tego, aby stan rzeczy przez wypadek pożaru zmieniony i upadły co do swjej egzystencji lub wartości, w zupełności tak, jakim był przed wypadkiem pożaru i to jak najrychlejszgorzała, został przywrócony. Skoro zaś właściciel nieruchomości, przed jej pogorzela może takową w sposób prawnie dozwolony rozrządzać; po zaszłej pogorzeli, też same tytuły służą mu z mocy zacytowanego art: 544 K. C. i do przyznanej z funduszków ubezpieczenia nieruchomości, bonifikacji.

Zapatruiąc się zatem na przywiedzioną dopiero zasadę, niezdawałoby się być odpowiedniemi porządkowi prawnemu, ograniczać pogorzelca w możności zbywania tego rodzaju należności podług woli, na przypadek, jeżeli sam odbudować się, nie jest w stanie.

Z drugiej wszakże strony zważywszy:

Że obowiązujące prawo cywilne, ustalając własność każdego, w celu zapobieżenia nadużyciom, zabroniło przez art: 1597, nabywać tytułów *własności spornych*, wszystkim Urzędnikom Sądowym, w obrębie urzędowania których przedmiot sporny agituje się, a to pod karą nieważności i wynagrodzenia szkód wszelkich i nakładów; —

że: taż sama zasada i z tychże samych pobudek, znaleźć może i powinna, zastosowanie na drodze przepisów administracyjnych, Instytucje Ubezpieczenia nieruchomości obowiązujących, zwłaszcza, iż ostatnie $\frac{2}{3}$ części wynagrodzenia za pogorzele budowli przyznanego, które najczęściej są przedmiotem ustapienia; stanowią niejako *własność sporną*, bo wypłata onej w myśl powołanego wyżej art: 72 Ustawy, zależy: w jednej połowie, to jest drugiej $\frac{1}{3}$ części od udowodnienia, iż pierwsza $\frac{1}{3}$ część, placona bezwzględnie i bezwarunkowo po nastąpieniu przyznaniu, użyta została na odbudowanie, a mianowicie: przygotowanie potrzebnych do tego materiałów; w resztującej zaś części od udowodnienia, iż zabudowanie w zupełności w wartości poprzedniego ubezpieczenia i stosownie do art: 93 ustawy, przed upływem lat 6-ku od daty przyznania wynagrodzenia, nastąpiło.

że: gdy odpowiednio do przepisów powyższej ustawy, od władz miejscowych jakjemi są Burmistrzowie Miast i Wójci Gmin, zależy wydawanie świadectw, pod tym względem wzmiankowanym art: 72 wymaganych, i do obowiązku urzędu ich przywiązane jest formowanie dowodów pogorzeli i likwidacyi wynagrodzeń, jeżeli szkoda w jednej budowli przez pożar zrujnowana, nie przenosi rs. 450; niemniej dopełnianie wszystkich formalności przy odbiorze tychże wynagrodzeń; przeto Urzędnicy ci najpierwszy mają udział w stanowieniu o prawach pogorzelców do odbioru tego rodzaju należności za pogorzele zabudowań w ich jurysdykcji zostających; — ze względu więc na taki stosunek, tak z przepisów jak i praktycznego stanowiska rzeczy wynikający, dobro samego pogorzelca wymaga, aby od wpływu najbliższej nad nim Władzy częstokroć niekorzystnego, jak to dostrzeżone i wskazane przez Dyrekcya wypadki przekonywają; był wywołony.

Komisya Rządowa w przychyleniu się do przywiedzonego na początku wniosku Dyrekcji Ubezpieczeń, postanowiła zabronić Prezydentom, Burmistrzom Miast, Kassyeroom miejskim, Ławnikom, Inspektorom Policji, czyli wszystkim Urzędnikom i Oficjalistom, tudzież Wójtom Gmin, w obrębie ich jurysdykcji nabywania wynagrodzeń za pogorzele nieruchomości, czy to pośrednio przez osoby trzecie, czy też bezpośrednio, a to pod zagrożeniem utraty prawa do podniesienia z funduszków ubezpieczeń nabytej tego rodzaju należności i do poszukiwania na pogorzela wszelkich strat, jakieby z tytułu utraty prawa do odbioru nabytej bonifikacji, mógł ponieść; oraz pod odpowiedzialnością z Urzędu za wykroczenie przeciwko zakazowi niniejszemu.

Rząd Gubernialny w wykonaniu reskryptu Kommissyi Rządowej z dnia 26 Września (8 Października) r. b. Nr 98/448, podaje niniejszém okoliczność powyższą do powszechnój wiadomości, i stosowanie się do takowój, zaleca.

w Radomiu dnia $\frac{2}{14}$ Października 1856 r.

Nr. 83977.

Wydział Administracyjny, Sekcyja Wyznań.

(1679)

X. Konstanty Felicyan Szaniawski Biskup Krakowski, aktem erekcyjnym z r. 1730 ustanawiając Konwikt przy szkole Łukowskiej, zastrzegł: że w tymże Konwikcie ma być utrzymywanych 10 młodzińców z Jego familii herbu Junosza, a w braku tych, przypuszczani być mają krewni najbliżsi z familii fundatora lub familii Szaniawskich; gdyby zaś tych nie było, pomieszczeni być mogą w Konwikcie synowie ubogiej szlachty z ziemi Łukowskiej, pozostawiając pierwszeństwo dla tych, którzy przedstawieni będą przez Sukcesora fundatora Dziedzicą na Szaniawach, Szaniawskiego.

Gdy obecnie wakuje jedno miejsce w konwikcie, który wedle wyższej decyzji utrzymywany jest przy szkole Powiatowej o 5 iu klassach w Siedlcach; przeto Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego wzywa niniejszém osoby interesowane, mogące mieć tytuł wedle powyższych warunków do pomieszczenia swych synów lub pupillów w pomienionym konwikcie, aby dowody swój kwalifikacyi najdalej w ciągu dni 30 złożyły Patronowi konwiktu Szaniawskich, mianowicie: *a*, metrykę urodzenia kandydata; *b*, dowód pochodzenia szlacheckiego; *c*, świadectwo Nadzorce Szkoły Powiatowej o 5-iu klassach w Siedlcach, że kandydat jest uczniem tej szkoły lub że ze względu na wiek i usposobienie okazane na egzaminie w pomienionej szkole, kwalifikuje się do przyjęcia do niej. Kandydaci zaś z innych familij ziemi Łukowskiej pochodzący, złożyć są obowiązani świadectwa ubóstwa, przez właściwą Władzę wydane, które to dowody Patron konwiktu po ocenieniu, przedstawi wraz z swemi wnioskami Nadzorce powyższej Szkoły a ten prześle je wraz z swoją opinią, Dyrektorowi Gimnazyum Gubernialnego w Lublinie, dla przedstawienia Kuratorowi do decyzji.

w Radomiu dnia 25 Listopada (6 Grudnia) 1856 r.

Nr 70722 53824 46699 54136 64465 (1542 1587 1588 1590 1589)

Wydział i Sekcyja Policyjne.

Wzywa niniejszém: 1, Antoniego Piwnik, włościanina wsi Błotnowoli, powiatu Stopnickiego, zbiegłego do Galicyi Austryackiej wraz z Józefą Bobowiakową i synem także przy pierśi zostającym, a ukrywającego się także pod nazwiskiem Jana Przybyceń; — 2, staroz: Izraela Dymensztejna, mieszkańca m. Przedborza; — 3, Bolesława Jordan, dzierżawcę dóbr Zbigały, w powiecie Miechowskim położonych; — 4, staroz: Szymona Lis, mieszkańca miasta Przedborza; — 5, Stanisława Knagę, włościanina wsi Senisławie, w Powiecie Stopnickim; — iżby w ciągu 6-iu tygodni od daty niniejszego wezwania, obecność swoje w kraju najbliższej władzy policyjnej zameldowali; gdyż w przeciwnym razie, z mocy art: 340 i 341 kodeksu kar głównych i poprawczych, na zupełne z Państwa wygnanie skazani będą.

w Radomiu dnia $\frac{1}{13}$ Listopada 1856 roku.

GUBERNATOR CYWILNY,

Generał-Major, Hrabia OPPERMANN.

Naczelnik Kancellaryi, LEŚKIEWICZ.